ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER της 3ης Οκτωβρίου 1996 *

1. Στην παρούσα διαδικασία, ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής της 3ης Οκτωβρίου 1995 που έχει ασκήσει η Επιτροπή και με την οποία ζητείται από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ, ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/48/ΕΟΚ [1], το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/49/ΕΟΚ [2], το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/52/ΕΟΚ [3], το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/61/ΕΟΚ [4] και το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/85/ΕΟΚ [5], και τούτο για τον λόγο ότι ούτε θέσπισε ούτε έθεσε σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς τις εν λόγω οδηγίες ούτε ενημέρωσε σχετικώς την Επιτροπή.

2. Δυνάμει των προπαρατεθεισών διατάξεων, τα κράτη μέλη υποχρεούνταν να έχουν θέσει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους προς τις οδηγίες αυτές μέχρι, ανάλογα με την περίπτωση, τις 31 Δεκεμβρίου 1993, την 1η Ιανουαρίου 1994 και τις 15 Νοεμβρίου 1993 και να έχουν ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή.

3. Καθώς η Επιτροπή δεν είχε λάβει, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1994, καμιά γνωστοποίηση σχετικά με την προσαρμογή του ιταλικού εσωτερικού δικαίου στις διατάξεις των προπαρατεθεισών οδηγιών, απηύθυνε στην Ιταλική Κυβέρνηση, στις 10 Φεβρουαρίου 1994, έγγραφο οχλήσεως με το οποίο επέσυρε την προσοχή της επ' αυτής της ελλείψεως γνωστοποιήσεως και ζήτησε να της αποσταλεί πλήρης και λεπτομερής πίνακας των εθνικών διατάξεων με τις οποίες είχαν τεθεί σε εφαρμογή οι οδηγίες αυτές. Με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή προσήψε στην Ιταλική Κυβέρνηση το γεγονός ότι είχε παραβεί τις υποχρεώσεις που προβλέπονταν από τη Συνθήκη και τις προπαρατεθείσες οδηγίες και της έτασσε προθεσμία δύο μηνών για την υποβολή των παρατηρήσεών της.

4. Μη λαμβάνοντας καμία απάντηση στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή εξέδωσε, στις 22 Σεπτεμβρίου 1994, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία διαπίστωνε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που διέθετε, η Ιταλική Δημοκρατία ούτε είχε προσαρμόσει το εσωτερικό της δίκαιο στις προπαρατεθείσες οδηγίες ούτε είχε αποστείλει οποιαδήποτε σχετική

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

1 — Οδηγία της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 1993 περί του δελτίου επί των όρων τους οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό οπωροφόρων φυτών και τα οπωροφόρα δένδρα που προορίζονται για την παραγωγή φρούτων, δυνάμει της οδηγίας 92/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 250, σ. 1).

2 — Οδηγία της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 1993 περί του δελτίου επί των όρων τους οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό καλλωπιστικών φυτών και τα καλλωπιστικά φυτά σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 91/682/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 250, σ. 9).

3 — Οδηγία του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1993 περί τροποποιήσεως της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών από τρίτες χώρες (ΕΕ L 175, σ. 21).

4 — Οδηγία της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό των όρων τους οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό και τα φυτάρια κηπευτικών, εκτός των σπόρων προς σπορά, σύμφωνα με την οδηγία 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 250, σ. 19).

5 — Οδηγία του Συμβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 1993 για την καταπολέμηση της κορυνοβακτηρίωσης της πατάτας (ΕΕ L 259, σ. 1).

γνωστοποίηση στην Επιτροπή, πράγμα που συνιστούσε παράβαση, και ώθησε την Επιτροπή να της ζητήσει να θεσπίσει τα μέτρα που ήταν αναγκαία για την εκτέλεση των οδηγιών αυτών εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5. Στις 3 Φεβρουαρίου 1995 οι ιταλικές αρχές δήλωσαν, με έγγραφο του μονίμου αντιπροσώπου τους, ότι βρίσκονταν στο στάδιο του σχεδίου τα μέτρα που ήσαν αναγκαία για τη συμμόρφωσή τους προς τις οδηγίες αυτές.

6. Καθώς η Επιτροπή εξακολουθούσε να μη διαθέτει, κατά τον Οκτώβριο του 1994, κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε θέσει σε εφαρμογή οποιαδήποτε από τις προπαρατεθείσες οδηγίες, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

7. Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Ιταλική Κυβέρνηση, μολονότι δεν αμφισβητεί την προσαπτομένη σ' αυτήν παράβαση, περιορίζεται στο να επαναλαμβάνει τους ισχυρισμούς που ήδη είχε προβάλει κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία σχετικά με το ότι πρόκειται να θεσπιστούν το ταχύτερο δυνατό οι διατάξεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή του εσωτερικού της δικαίου προς τις εν λόγω οδηγίες.

8. Στη συνέχεια, οι ιταλικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή, με έγγραφο του μονίμου αντιπροσώπου τους της 27ης Φεβρουαρίου 1996, ότι η οδηγία 93/85/ΕΟΚ είχε μεταφερθεί στην ιταλική εσωτερική έννομη τάξη με υπουργική απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 1996 που είχε δημοσιευθεί στις 14 Φεβρουαρίου 1996.

9. Ενόψει του εγγράφου αυτού και αφού προέβη στη διενέργεια των ενδεδειγμένων εξακριβώσεων, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Δικαστήριο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Κανονισμού Διαδικασίας, παραιτείτο εν μέρει της προσφυγής της αναφορικά με την οδηγία 93/85/ΕΟΚ — και ενέμενε επ' αυτής κατά τα λοιπά, δηλαδή εξακολουθούσε να ζητεί να αναγνωριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 169 της Συνθήκης, ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε παραβεί τις υποχρεώσεις της όσον αφορά την εφαρμογή των οδηγιών 93/48/ΕΟΚ, 93/49/ΕΟΚ, 93/52/ΕΟΚ και 93/61/ΕΟΚ.

10. Όσον αφορά την παράβαση που εισέτι της προσάπτεται, από το υπόμνημα αντικρούσεως της Ιταλικής Κυβερνήσεως προκύπτει σαφώς ότι, τον Φεβρουάριο 1996, οι διατάξεις των οδηγιών 93/48/ΕΟΚ, 93/49/ΕΟΚ, 93/52/ΕΟΚ και 93/61/ΕΟΚ δεν είχαν εισέτι ενσωματωθεί στο ιταλικό εσωτερικό δίκαιο, ληφθέντος υπόψη ότι η προς τούτο προθεσμία είχε εκπνεύσει στις 31 Δεκεμβρίου 1993, όσον αφορά την πρώτη, δεύτερη και τέταρτη οδηγία, και την 1η Ιανουαρίου 1994, όσον αφορά την τρίτη.

11. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή και να καταδικαστεί το καθού κράτος μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69, παράγραφος 2, πρώτο εδά-

φιο, και παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, και τούτο δοθέντος ότι η μερική παραίτηση της Επιτροπής οφείλεται στη στάση της καθής η οποία έλαβε τα αναγκαία για την εφαρμογή της οδηγίας 93/85/ΕΟΚ μέτρα μόνο ύστερα από την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής.

12. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο:

«1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ καθώς και από το άρθρο 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/48/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1993, περί του δελτίου επί των όρων τους οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό οπωροφόρων φυτών και τα οπωροφόρα δένδρα που προορίζονται για την παραγωγή φρούτων, δυνάμει της οδηγίας 92/34/ΕΟΚ του Συμβουλίου, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/49/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1993, περί του δελτίου επί των όρων του οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό καλλωπιστικών φυτών και τα καλλωπιστικά φυτά σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 91/682/ΕΟΚ του Συμβουλίου, το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/556/ΕΟΚ για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοειδών από τρίτες χώρες, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/61/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό των όρων τους οποίους πρέπει να πληρούν το πολλαπλασιαστικό υλικό και τα φυτάρια κηπευτικών, εκτός των σπόρων προς σπορά, σύμφωνα με την οδηγία 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και τούτο για τον λόγο ότι ούτε θέσπισε ούτε έθεσε σε ισχύ, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς τις εν λόγω οδηγίες ούτε ενημέρωσε σχετικώς την Επιτροπή.

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.»